VIDUSLAIKU ZVAIGŽŅU MAĢIJAS GRĀMATA

Picatrix

Planētu gari un lūgšanas — kā viduslaiku magi aicināja zvaigžņu spēkus

III grāmata · Planētu gari un lūgšanas

LATĪŅU ROKRAKSTS AP 1500 · ARĀBU ORIĢINĀLS, ALFONSS X, 1256

غاية الحكيم

BLUSABOOKS

GUDRĪBAS GRĀMATAS

Picatrix
III grāmata

Planētu gari un lūgšanas: planētu tēli, tērpi, kvēpināšanas, upuri, garu vārdi un sastādījumi

«Picatrix» trešā grāmata — kas katrai planētai un zīmei pieder augos, dzīvniekos un akmeņos, planētu tēli, tērpi un kvēpināšanas, Hermesa «pilnīgā daba», lūgšanas un upuri septiņām planētām, planētu garu vārdi, Aristoteļa «akmeņi» un mīlas un naida sastādījumi. Pilns tulkojums no latīņu rokraksta, ar vērēm un komentāriem

BlusaBooks · MMXXVI

Tulkojums, vēres, priekšvārds un komentāri © 2026 SIA "Blusa Entertainment".

Avots: latīņu «Picatrix» — Alfonsa X Gudrā pavēlē 1256. gadā tulkotā arābu «Ghāyat al-Ḥakīm» («Gudrā mērķis») versija, rokraksts ap 1500.–1525. gadu (Francijas Nacionālā bibliotēka), publiskais domēns. Tulkots no rokraksta; rokraksta attēli grāmatā nav ievietoti; brūnie krusti ir mūsu pārzīmējumi pēc rokraksta. Krāsainās ilustrācijas — mūsdienu darbs.

BLUSABOOKS · MMXXVI

SATURS

Priekšvārds 6

III grāmata 9

1. nodaļa. Par planētu daļām, kas ir augos, dzīvniekos un minerālos 11

2. nodaļa. Par zīmju daļām iepriekš minētajās lietās, proti, augos, dzīvniekos un minerālos 18

3. nodaļa. Par planētu tēliem un tērpu krāsām, par kvēpināšanām un zīmju seju krāsām 22

4. nodaļa. Kā noslēpumus šajā zinātnē var saprast tikai tie, kas pie tās pieraduši 31

5. nodaļa. Par īpašā spēka parādīšanu dzīvniekos un par ievērojamām lietām, kas šajā zinātnē nepieciešamas, un kā planētu gari tiek piesaistīti ar figūrām un kvēpināšanām 32

6. nodaļa. Par mākslu ievilkt planētu garus dabiskās lietās, un kā darina tēlu un kāda veida spēks tam var būt 40

7. nodaļa. Par planētu spēka pievilkšanu, un kā mēs varam ar tām runāt, un kā iedarbības sadalās pa planētām: figūras, upuri, lūgšanas, kvēpināšanas, proporcijas un debess stāvokļi, kas vajadzīgi katrai planētai 45

8. nodaļa. Par lūgšanu veidu, ar kādām neptīni lūdza Sauli un Saturnu, kā viņi ar tiem runāja un piesaistīja viņu garus un iedarbības 82

9. nodaļa. Par veidu, kā piesaistīt jebkuras planētas spēkus, kamēr tās ir ..., un kā nosaukt šo spēku garus ar to vārdiem, un par darbošanās veidu un vārdiem 86

10. nodaļa. Par planētu garu konstitūciju parādīšanu un par ... brīnumu darbu un iedarbību, un par ēdieniem, kvēpināšanām, ziedēm un smaržām, kas darītājam jālieto pie saviem gariem, un par darbiem, kas darbojas neredzami u. t. t. 94

11. nodaļa. Par tēlu iedarbību dažādās lietās, kā arī par redzes pārvērtībām, lai lieta izskatītos citāda, nekā tā ir; un arī par veidu, kā gulēt un būt nomodā, par sagatavotām indēm un to līdzekļiem 109

Komentāri 116

- **11. nodaļa** — mēļu sasiešana, mīlas un naida sastādījumi (confectiones) un beigās «nāvējošie» sastādījumi.

Kur grāmata pārtrūkst. Nodaļu sarakstā ir solīta arī 12. nodaļa — «par noteikumiem, kas šajā zinātnē nepieciešami». Rokrakstā tās nav. Trešā grāmata beidzas ar 11. nodaļu, lappuses apakša paliek tukša, bez noslēguma vārdiem, un nākamajā lapā teksts sākas teikuma vidū ar Mēness lūgšanu no ceturtās grāmatas. Tātad kopā ar 12. nodaļu trūkst arī IV grāmatas sākuma. Lapu numerācija ir nepārtraukta, tāpēc teksts, visticamāk, izlaists jau pārrakstot. Mēs neko neizdomājam tā vietā; īsu kopsavilkumu par to, kas šajā robā varētu būt bijis, dosim ceturtās grāmatas burtnīcas sākumā.

Kā lasīt zīmes. Atšķirībā no otrās grāmatas trešajā nav «gredzentiņu rakstzīmju» un planētu figūru — septiņu planētu tēli aprakstīti tikai vārdos. Rokrakstā ir tikai sešas zīmes, un visas ir roku vilkti krusti brūnā tintē: viens rindas vidū pie gredzena, «kurā lai ir krusts», un pieci lapas malā — pie Venēras lūgšanas «Āmen», aiz Venēras darba 9. nodaļā, 10. nodaļas beigās, aiz «Aristoteļa vārda» un pirms «nāvējošajiem» sastādījumiem 11. nodaļā. Tos ievilcis kristīgais pārrakstītājs vai lasītājs; arābu oriģinālā tādu nebija. Rokraksta lapas neievietojam, jo to izmantošanai pārdodamā izdevumā vajadzīga bibliotēkas atļauja, tāpēc krustus esam pārzīmējuši paši un ielikuši tur, kur tie stāv oriģinālā. 5. nodaļā zīme «+» rindā aizstāj vārdu «krusts», un tur tulkojumā rakstīts vārds. Daudzas rubrikas grāmatas beigās ir brūnā, nevis sarkanā tintē — rubrikators, šķiet, darbu nepabeidza.

Kāpēc tekstā ir «...». Mūsu rokraksts ir vēlīns noraksts, un rakstītājs svešos vārdus bieži nesaprata un kopēja pēc izskata. Daļa augu un dzīvnieku nosaukumu ir sagrozīti, receptēs daļu mēru un skaitļu nevar droši salasīt, vienā receptē palikusi tukša vieta, un Merkura darbā dzīvnieku nosaukums nav saprotams. Burti n, u, m un ri šajā rokrakstā izskatās vienādi. Īpaši daudz trūkstošu vārdu ir planētu sarakstos 1. nodaļā un garajās lūgšanās 7. nodaļā. Kur trūkstošo varēja droši atjaunot pēc konteksta, to esam izdarījuši; kur nevarēja, likta daudzpunkte. Planētu un garu vārdi, eņģeļu vārdi un «barbaru vārdi» atstāti tā, kā rokrakstā,

1. NODAĻA. PAR PLANĒTU DAĻĀM, KAS IR AUGOS, DZĪVNIEKOS UN MINERĀLOS

Pēc tam, kad iepriekšējā grāmatā esam runājuši par tēliem un to iedarbību, un par debess figūrām un lietām, kas tur atrodas, sacīsim, ka šīs pasaules figūras jeb vaigi tiek pielīdzināti debess figūrām, kas tām ir līdzīgas. Un tāpat kā Saulei, pārejot no vietas uz vietu zīmju lokā, mainās tās iedarbība, tā to pašu var parādīt arī planētu un nekustīgo zvaigžņu dažādības dēļ. Un tāpēc, kad gribam kādu darbu uzsākt, mums jāizraugās piemērots laiks, darāmajos darbos ievērojot debess figūras; un tad darbi, ko gribam darīt, nonāks līdz iedarbībai, jo daba ar lietu līdzību saista zemes lietas ar debesīm. Tā ir divu dabu — debess un zemes — savstarpēja kopība, kurā zemes lietā tiek ielieti debess spēki; un tajā ir spēks no augstākās sfēras, kas tēlā dots pēc tā, kas lūgts. Tāpēc tēlu darbi ir divējādi: proti, ar debess spēku un ar zemes dabisko spēku. Un pirmāk esam runājuši par nekromantijas tēliem, pilnībā sekojot zvaigžņu tēliem un to augstumiem.[1] Bet šajā vietā es pastāstīšu par iedarbībām un varām, kādas katrai planētai ir šajā pasaulē, kā arī par visslepenākajām nekromantijas iedarbībām un īpašībām; un vispirms runāšu par Saturnu.

Par Saturnu

Saturns ir aizturošā spēka avots,[2] un tam ir skatiens[3] uz dziļajām zinātnēm un tiesību zinātni, uz lietu un to iedarbību cēloņu un sakņu izdibināšanu, uz

1 Šī teikuma vidus rokrakstā grūti salasāms; tulkots pēc jēgas (sk. šaubu sarakstu).

2 Lat. «minera» — raktuve, dzīsla; šeit: avots, izcelsme. «Aizturošais spēks» (virtus retentiva) — viens no četriem dabiskajiem ķermeņa spēkiem viduslaiku medicīnā (pievelkošais, aizturošais, gremojošais, izdzenošais).

3 «Aspectus» — šeit: ietekme, pārziņa.

stikls un tamlīdzīgi. No kokiem — garie. No dzīvniekiem — cilvēks un katrs ..., kas savā izskatā un veidolā ir neglīts kā velni.[1]

Par Zivju zīmi

Zivīm no miesas locekļiem pieder pēdas, nagi un ... . No krāsām — zaļa un balta un visas labi krāsotās. No garšām — asa. No vietām — vientuļnieku vietas, krasti un strautu ... ūdeņu ... . No akmeņiem — pērles, balti un dzidri akmeņi kā kristāls, un pērles, un tas, kas rodas ūdeņos. No kokiem — tie, kas aug pie ... gariem, un visi, kas aug ūdenī. No dzīvniekiem — ūdens dzīvnieki un tie, kas tur mīt.

Un šīs ir to lietu īpašības, kas pieder planētām un zīmēm, un tas, kas tām piešķirts un ar tām sajaukts, — tas viss maģijas mācekļiem jāzina.[2]

1 Vieta nedroša: rindas beigās «quemadmodum diaboli», nākamās rindas sākums nesalasīts; tulkots pēc jēgas.
2 Teikuma vidus rokrakstā nedrošs («in eis appropriata in eis ... admixtas»); tulkots pēc jēgas.

viņu bija tā runāts, ka pirms minētajām dienām ... ; un tā, bēgdama prom, viņa aizgāja no mājas. Un tas bija viens no lielajiem brīnumiem, ko viņš šajā zinātnē paveica manā priekšā; to es redzēju. Bet iepriekšminēto es neesmu stāstījis citādi kā vien tādēļ, lai tu ievērotu šīs zinātnes brīnumus un tās iedarbību varenību: lai tāpat, kā darīja minētais indietis, iepriekšminētais gudrais,[1] pazīdams planētas un to vietas, skatienus un zvaigžņu pārējās mājas, sastādāmo tēlu dabas, kvēpināšanas un visu, kas iepriekšminētajam darbam piederas, — arī tu savos darbos tā darbotos, ka tajos pienācīgi savāktu visu, kas tam atbilst un kas noder tavam nolūkam. Un no tā tu varēsi sasniegt kāroto mērķi, kā gudrie to pieņem.

Bet tagad sāksim runāt par to, ko iepriekš rakstīju par planētu un zvaigžņu garu darbiem, par to sajaukšanos un radīšanām, lai pabeigtu vajadzīgos tēlus, lai tēli uzņemtu planētu spēku, proti, ar kvēpināšanām, ar kurām tev ... jādarbojas, lai darbs labprātīgi piepildītos.

Par šīs grāmatas sastādīšanu.

Un es tev saku, mīļotais, ka šo grāmatu sastādīju ar lielu darbu un pūlēm, studēdams seno gudro grāmatas, ļoti daudzas pāršķirstīdams, aplūkodams un pārdomādams dažu uzskatus un secinājumus, redzēdams un pierakstīdams pārbaudītas iedarbības, — tiktāl, ka izstudēju vārdu pa vārdam divsimt divdesmit četras minēto seno gudro grāmatas. Un no tām visām, it kā to ziedus un liliju, es sastādīju šo grāmatu, pie iepriekšminētā nepārtraukti strādādams sešus gadus.[2]

Ievēro ievērojamu aforismu.

Un pirms runājam par iepriekšminēto, ielikšu ievērojamu un ļoti ievērojamu aforismu.[3] Garu uzņemšana pēc seno uzskata ir tāda, ka tā tiek pacelta ... . Vispirms vajag, lai mēs pazītu tās planētas dabu, ar kuru, uzņemot tās spēku, tu gribēsi darboties ar planētu spēku un garu; un, kad gribēsi, tās spēkus salikt figūrā jeb tēlā, un to dabas, kas ir samērotas un piemērotas pašai planētai, kā augstāk jau

1 Rokrakstā «dictus Indus(?) predictus sapiens» — vārds «Indus» nav drošs; stāsta sākumā teikts, ka burvis nācis no indiešu zemes.

2 Šo apgalvojumu par 224 grāmatām un daudzu gadu darbu Picatrix autors atkārto vairākkārt; vārds «sešus» rokrakstā nav drošs.

3 Aforisms (lat. amphorismus, aphorismus) — īss mācības teikums vai likums.

Par Venēras īpašībām.

Venēra ir auksta un mitra, un tā nozīmē tīrību un dārgu tīrību, vārdu spēles, dziesmu mīlēšanu, priekus, greznojumus, gleznu kāri, skaistumu, daiļumu, balss instrumentu spēlēšanu, spēlētājus un stīgu instrumentus; līgavu mīlēšanu, zīdu un labi smaržojošas lietas, tos, kas kāro sapņot par rotaļām un staigāt to ceļus. Tā kāro gulēt ar sievietēm un ar tām nostiprināt mīlestību, un kāro no tām uzticību; tā kāro daiļumu, kārīgi mīl brīvību, dod sirds augstsirdību un prieku; tā riebjas pret dusmām, ienīst likumīgu dzīvi; tā kāro dāvāt mīlestību, tai ir kāre un griba uz pasaules spriedumiem, tā ir slīga uz viltīgiem zvērestiem un slīga uz kārību; tā kāro daudz dzert, nemitīgi kāro daudz dzimumsakaru un laika mīlestībās, it kā tā būtu nepienācīgā vietā; tā mīl radības un zēnus un dara tiem labu, tiecas uz vienlīdzību lietās; tā mīl tirgotājus, uzturēties ar tiem un kavēties ar sievietēm. Un tā cilvēki to mīl; tā labi uzņem iekšējo nodomu, un kroņu darināšanā dara kurpes un strādā ar akmeņiem; tai ir salda daiļrunība, tā nicina pasauli, tai nav nekādu baiļu; tā ar Dievu ir cilvēku balsts, un nevar ar tiem turēt ne dusmas, ne nesaskaņu, vai arī tā nozīmē vājo; un tā nozīmē jeb rāda vāju gribu strīdos un kaujās. Un tā nozīmē kāri pēc visa skaisti salikta, kas atbilst tās gribai, darot kā grib. Un tā savās amata lietās ir čakla darbā, rotu pārdevēja, tā sēž pie lūgšanām, likuma ievērotāja, pieķērusies mierīgiem darbiem, tiem, kas aizliedz studijas un filozofiju.

Par Merkura īpašībām.

Merkurs ir mainīgs no vienas dabas uz citu pēc pārmaiņas, un tas pieņem citu planētu dabu, proti, ar labajām tas ir labs, ar ļaunajām — ļauns.[1] Un tas nozīmē maņas, saprātīgo intelektu, labu daiļrunību un slepenu un dziļu lietu saprašanu, labu saprātu, labu atmiņu, labu uztveri, veiklību, spēju mācīt zinātnes, tos, kas strādā studijās un filozofijā, nākamo lietu saprašanu, aritmētiku, ģeometriju, astroloģiju, ģeomantiju, nekromantiju,[2] zīlēšanu pēc putniem, rakstvežus, gramatiku, laipnu sapņu tulkošanu, vieglu uztveri attiecībā uz gudro lūgumiem

1 Astroloģijā Merkurs ir «jaukta» planēta: tas pats par sevi nav ne labs, ne ļauns, bet pieņem tās planētas dabu, ar kuru savienojas vai uz kuru skatās.

2 Nigromancia — viduslaikos ne tikai mirušo piesaukšana, bet vispār «melnā» maģija ar gariem.